

NU OP VROUW.NL
Weer zwanger na rouw

OOK OP VROUW.NL
Daniëlle woog 35 kilo

Zussen runnen 'vrouwvriendelijke' garage

Eerste hulp voor AUTOKLUNZEN

Distributieriem, carburateur, V-snaar... Voor wie het zweet al uitbreekt bij het horen van dergelijke termen, is het vaak best een stap om de auto weg te brengen voor reparatie. Het laatste wat je wil, is door een monteur denigrerend met 'mevrouwtje' worden aangesproken. Die kans is in ieder geval uitgesloten bij De dames van Hurkmans in Den Bosch, naar eigen zeggen de meest vrouwvriendelijke garage van Nederland. Onze verslaggeefster nam de proef op de som.

door Marion van Es

Bij het binnenlopen van de garage valt het oog meteen op de trendy kinderwagens met bijpassend autostoeltje die prominent naast de receptie wordt aangeprezen. De showroom staat vol met overwegend kleinere modellen auto's en zelfs een knalroze exemplaar met Hello Kitty-print. En op de planken aan de muur staan geen potten autowax en flessen motorolie, maar hippe beautyproducten, interieurartikelen en tassen.

Niet voor niets noemen De dames van Hurkmans zichzelf liever geen garage, maar een 'autoboek', waar alles is ingericht om 'de belevenis nét wat leuker te maken'. Bij de koffiehoeke is een wand roze geverfd en volgehangen met auto-onderdelen. „Mijn vader snapte er niets van, toen we met kleurstaatjes aan de gang gingen”, vertelt Janita

Hurkmans, die het vak met de paplepel ingegoten kreeg.

Stoer

„Hij was niet anders gewend dan dat je gewoon alle muren wit verfde en er auto's inzette. Maar vrouwen vinden het uiterlijk van een showroom vaak óók heel belangrijk. Al zijn we bewust niet doorgeslagen met de roze kwast: het moet geen Barbiehuis worden. We wilden een hippe uitstraling, maar ook stoer en zakelijk. Zo zijn we zelf namelijk ook.”

Eigenaresses Mariëlle en Janita Hurkmans leerden het klappen van de zweep van hun ouders. „Als kind riepen we steeds dat we later 'alles behalve in de auto's' wilden”, zegt Janita lachend. „Maar uiteindelijk besloten we na de middelbare school toch allebei naar de automotive opleiding aan de IVA te gaan. Want tja, door alle gesprekken aan de

keukentafel hadden we ongemerkt toch heel wat kennis opgedaan.”

Na vijftien jaar lang in het familiebedrijf te hebben gewerkt, besloten de twee oudste zussen zelf een garage te openen, zowel voor de verkoop van occasions, onderhoud als schadeherstel. „We wilden iets doen wat er nog niet was, en zo kwamen we op het idee van een vrouwvriendelijk autobedrijf. Je hadden zelf namelijk al aan den lijven onder-vonden dat je als vrouw niet altijd serieus wordt genomen in deze branche”, vertelt Janita.

„Hoe vaak een mannelijke klant wel niet tussen neus en lippen door vroeg of ik wist hoe een motor werkte... En van klanten hoorden we vaak dat ze merkten dat er in ons familiebedrijf een vrouwelijke invloed was. Niet alleen omdat het toilet altijd lekker fris was, maar ook omdat wij niet alleen de man aanspraken, wanneer er een stel binnenkwam.”

In 2016 openden ze daarom de eerste garage in Nederland specifiek voor en door vrouwen. Inmiddels heeft ook jongste zus Stephanie zich aangesloten bij het bedrijf, broer Bart werkt elders in de auto-branch. „Al betekent dat niet dat hier geen mannen

mogen werken hoor.”, zegt Janita. „Wij zijn er juist van overtuigd dat een bedrijf ideaal gezien uit een combinatie van mannen en vrouwen bestaat.”

Vrouwentaal

„Al zijn de mannen hier wel ondergeschikt, haha. En ze krijgen uitleg hoe je 'vrouwentaal' spreekt. Dat hoeft echt niet op z'n Jip-en-bezig met het technische aspect van mijn auto. Ik weet heus waar alles zit onder de motorkap.

Maar zolang er geen lampje brandt op het dashboard, laat ik hem liever dicht. "Wanneer heb je voor het laatst je oliepeil gecheckt?", vroeg mijn vader een tijdje geleden geïrriteerd, toen hij een verschroeide geur in mijn auto dacht te ruiken. Ik moest het antwoord schuldig blijven. Ik breng mijn auto ieder jaar braaf weg voor een beurt, waarbij netjes al le vloeistoffen worden aangevuld. Dat leek me ruim voldoende.

Klapband

Mijn vader trok zijn wenkbrauwen op. Net als de behulpzame meneer die me in

Automonteur Lisa checkt het oliepeil. „Ik heb het idee dat vrouwen hun auto met gerust hart bij me achterlaten.”

FOTO RIAS IMMINK

de file wilde wijzen op een zachte voorband. Nadat ik zijn gesein eerst een tijdje had genegeerd, omdat ik dacht dat hij me probeerde te versieren, schreeuwde hij me toe 'dat ik dan maar lekker dood moest gaan'. Lichtelijk geschrokken van het vooruitzicht van een klapband, stond ik even later bij de bandenpomp van het benzinestation. De laatste keer dat ik mijn bandenspanning controleerde, was hoogstwaarschijnlijk tijdens mijn rijlessen. Hoeveel bar moest er ook alweer in? Lang leve Google...

En zo bluf ik me blijkbbaar al jaren overal uit. Maar aangezien mijn 15 jaar oude brikje deze zomer voor het eerst helemaal naar Frankrijk moet tuffen, ben ik nu toch wat zenuwachtig. Hoorde ik niet al een tijdje een verdacht geluidje tijdens het remmen? Hoog tijd dus voor een korte vakantie-check. En hoewel de mannen van mijn 'eigen' garage me gelukkig nooit als dom blonde hebben behandeld, ben ik toch opgelucht dat ik me bij Janita en haar team nergens voor hoeft te schamen.

Even later staat mijn auto op de brug. „Je kunt er gerust onder staan hoor, hij valt echt niet om”, zegt monteur Lisa lachend, als ik voorzichtig op een afstandje blijf staan. Ze wijst aan waar de remleidingen zitten. „Die beginnen een beetje te roesten, zie je? Maar er is nog geen nood aan de man, je kunt gerust wachten tot je volgende APK. Wel is je kentekenverlichting stuk, zo wel voor als achter. Wist je dat je auto daarop afgekeurd kan worden?” Nee, dat wist ik niet. Sterker nog, ik wist eerlijk gezegd niet eens dat daar ook lampjes zaten...

Bewijzen

„Ik vond dit wel *bad-ass*”, zegt Lisa, als ik haar vraag waarom ze automonteur is geworden. „Al heb ik daarvoor wel echt moeten doorzetten. Toen ik naar een stageplaats zocht, werd ik overal afgewezen. Je kunt natuurlijk nooit bewijzen dat het komt omdat je vrouw bent, maar dat vermoeden had ik wel. Gelukkig kon ik hier wel meteen terecht, en heb ik inmiddels zelfs een vaste baan. Volgens mij hebben klanten wel het idee dat

ze hun auto met een gerust hart bij me kunnen achterlaten.”

Pas als Lisa me met haar vieze, zwarte handen de ingevulde checklist –yes, helemaal– overhandigt, valt mijn oog op haar roze nepnagels met glitters. „Ze zitten er al twee weken op en zijn er nog niet

Monteur Lisa laat zien dat je prima aan een auto kunt sleutelen met nepnagels.

afgevallen”, zegt ze lachend. „Mensen reageren vaak verbaasd, maar ik loop echt niet altijd in een oude werkbrok. Ik draag in mijn vrije tijd gewoon jurkjes. Wil je trouwens ook even je nagels laten doen, terwijl ik je vloeistoffen bijvul?”

„Dat laat ik me geen twee keer zeggen. Als zogeheten 'wachtverzachter' hebben de zussen een nagelstudio opgenomen in het pand. „Typisch zoiets waar je als drukke vrouw nooit tijd voor hebt, dat herken ik zelf ook”, zegt Janita. „Dus als je

toch aan het wachten bent tot je auto klaar is, kun je die tijd mooi nuttig besteden!”

Als ze me even later mijn autosleutels in de vers gemanicuurde vingers stopt, wijst ze me terloops nog even op de cursus 'Panne zonder mannen', die de zussen zelf geven. „Natuurlijk kun je de ANWB bellen als je een lekke band hebt, maar een wiel verwisselen is echt niet zo moeilijk als het klinkt. Wij leren je in een avondje de basis-autokennis. En zelfs als je er niets mee doet, is er in ieder geval nog een gezellige borrel na afloop, haha.”

Misverstand

Toch benadrukt ze dat hun garage zeker geen theekransje is, maar een serieuze business waar mannen net zo welkom zijn. „Ongeveer tweederde van onze klanten bestaat uit vrouwen”, zegt ze. „Maar er komen hier ook genoeg mannen. 'Fijn dat ik hier eindelijk eens niet hoeft te doen alsof ik verstand heb van auto's', horen we vaak. Ja, het is echt een misverstand dat elke man technisch inzicht heeft...”

COLUMN

CATHERINE KEYL

Harig

Haardracht, zeker bij vrouwen, is mooi. Maar niet als je een losse haar in het doucheputje van je hotelkamer vindt, als herinnering aan de vorige bewoner. Mijn relatie tot haar is dus extreem dubbel.

Dat fanatieke scheren dat iedereen doet, stond me altijd al tegen. Haar hoort gewoon onder je armen, op je benen en die andere plek.

Carolien Borgers, cabaretière, schoor zich een jaar lang niet. Ze deed het al sinds haar dertiende en vroeg zich af waarom eigenlijk. Als je alle franje eromheen weghaalt, is het antwoord: omdat de scheermesjesfabrikant begin vorige eeuw extra omzet nodig had. En daar zijn we met z'n allen vol ingetuind.

Voor Carolien was het best moeilijk om in te gaan tegen iets wat niet de norm is.

En ik kan me dat voorstellen. Ik herinner me nog dat ik ooit een jurk moest passen bij couturier Frans Molenaar en dat hij zei: 'Schat, die jurk staat je beeldig, maar je moet echt je benen scheren, dat kan zo niet.' Ik ging door de grond.

Dat veel mannen tegenwoordig hun baarden laten staan, is nu het probleem van de scheermesfabrikanten.

Carolien maakte een podcast van haar project. Ze kreeg er veel publici-

Tegenwoordig hoort het bij het paringsritueel

teit mee: ik zag en hoorde haar overal. Misschien omdat de trend aan het omslaan is?

Steeds meer – met name jonge – vrouwen, scheren zich niet meer. Wat ik buitengewoon opmerkelijk vond: jonge mannen vroegen zich af waar vrouwen, behalve onder hun armen en op hun benen, dan nog meer haar hebben.

Door de pornofilmpjes die ze kijken en het feit dat blijkbaar toch veel vrouwen zich van onder scheren, konden ze zich er geen voorstelling van maken. Dat vond ik nog het meest shocking om te horen.

Scheren is voor mijzelf een regelrechte ramp. Ik kan niet meer goed functioneren als ik het doe: ik word overmand door een ongelooflijke jeuk, kan nergens anders aan denken, laat staan me concentreren.

Maar er zijn mannen die er nadrukkelijk om vragen. Dat kan heel ver gaan. Een vriendin van mij was eens op een feestje, toen een man haar probeerde te versieren. Het eerste wat hij vroeg was: 'Heb je wel een kale poes?'

Het zou voor mij reden zijn om überhaupt niets meer tegen zo iemand te zeggen, maar blijkbaar hoort het tegenwoordig bij het paringsritueel.

Carolien ontdekte dat het hebben van haar op bepaalde plaatsen dezelfde reactie uitlokt als maden in vlees. Lekker fris... Maar misschien wordt het toch tijd dat we weer teruggaan naar de natuurlijke situatie van ons lichaam en geen dingen meer doen om een scheermesjesfabrikant te pleasen.

WWW.CATHERINE.NL